

Одержано 15.10.2017 р.

УДК 330.342.25

Свидрук Ірена Ігорівна,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту,

Львівський торговельно-економічний університет

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ СТАНОВЛЕННЯ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Актуальність теми дослідження обумовлена проблемами досягнення конкурентоспроможності у постіндустріальному суспільстві, які прямо залежать від швидкості адаптації креативного потенціалу країни до потреб світової економіки. Метою статті є дослідження теоретичних та методологічних напрацювань сучасної економічної школи щодо концепції становлення креативної економіки, доповнення їх власними зауваженнями щодо ролі інтелектуальної та знаннєвої складових людської праці та особливостей формування креативної інфраструктури. На основі використання методів економіко-аналітичного аналізу досліджено процеси формування креативного технологічного укладу, що охоплюють феномен кластеризації інновацій в понижувальній та підвищувальній стадіях, а також взаємопов'язаність технологічних проривів в провідних галузях, новітніх конструктивних матеріалах, невиробничому споживанні та інфраструктурному розвитку. З використанням контент-аналізу здійснено узагальнення поглядів науковців на сутність концепції, визначення креативної економіки. Окреслено основні функції знання в системі креативної економіки. Показано, що сутність концепції креативної економіки полягає у використанні знань для створення конкурентоспроможних на світових ринках нових технологій та видів продукції. Структурне наповнення креативної економіки складають чотири основні компоненти: 1) науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи, інновації; 2) освітні програми, що сприяють формуванню високоінтелектуального людського капіталу; 3) високотехнологічне виробництво; 4) інформаційні і комп'ютерні технології. Наукова новизна дослідження полягає у систематизації наукових доробок вітчизняних та закордонних науковців в галузі креативної економіки. Зокрема, запропоновано власне визначення креативної економіки – це новий еволюційний формат процесу становлення та розвитку світового господарства, за якого економічне зростання та соціальний прогрес досягаються за рахунок інтелектуальної складової людської праці та постійно поновлюваних знань. Нелінійний характер економічних взаємозв'язків сприяє формуванню відповідної інфраструктури, якою визначаються подальші зміни у процесах матеріального виробництва. Власне креативна економіка, як еволюційний формат розвитку світового господарства, здатна забезпечити економічне зростання за рахунок використання постійно поновлюваних знань та інтелектуальної складової людської праці.

Ключові слова: високотехнологічне виробництво, знання, інновації, креативність, людський потенціал, технологічний уклад.

ВСТУП

Беззаперечно, що основним ресурсом нової економіки виступають знання як специфічний ресурс, а їх доступність в умовах прискорення темпів розвитку технологій є найважливішою умовою успіху економіки у глобальній світовій конкуренції. Вплив використання нових технологій на економіку країн, незалежно від рівня економічного розвитку, є позитивним, створення ефективних освітніх систем дозволяє у короткі терміни винаходити сегменти інформаційних технологій та бути конкурентоспроможними на світовому ринку [10]. Отож, у постіндустріальному суспільстві досягнення конкурентоспроможності у прямій залежності від швидкості адаптації креативного потенціалу країни до потреб світової економіки, що зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Постановка проблеми. Питання генезису теорії креативної економіки як постіндустріальної стадії розвитку суспільства в науковій літературі висвітлюється вкрай обмежено, хоча концептуальне розуміння її методологічної конструкції є дуже важливим для адекватного використання в сучасних умовах. Отже, виникають питання загальної характеристики техніко-економічної парадигми, нових підходів до ефективності організації виробництва та побудови інноваційних моделей управління, зниження трудомісткості продукції, що супроводжується зміною кваліфікаційної структури зайнятих.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасними дослідниками багато уваги приділено механізмам взаємодії технологічних змін та соціально-економічних збурень. Виникнення, розвиток та поширення технологічної новації зумовлюється

розвитком дотичних технологічних систем [20]. Технологічний уклад є системою взаємопов'язаних парадигм у різних галузях, а технологічна парадигма креативної економіки є узагальнюючою симбіотичною моделлю інноваційності та конкретних технологічних завдань [17]. Розроблення новітніх технологій зумовлює майбутню технологічну траєкторію розвитку економіки [18]. Зрушення в інноваційній активності на користь нововведень ключового фактору нової хвилі викликає нові міжгалузеві структури інвестицій, пріоритет надається галузям, пов'язаним з ключовим фактором [20].

Дослідники виділяють певні домінанти в динаміці ресурсного забезпечення потоку нововведень. Перша пов'язана з інвестиціями, що живляться сформованими виробництвами поточної хвилі, але направляються на перспективні технології та продукти. Друга визначається можливостями удосконалення технологій і продуктів поточної хвилі у фазі зрілості, які, натомість, розробляються в процесі становлення і за технологіями наступної хвилі. Третя пов'язана з розвитком кластеру базових нововведень нової хвилі [25].

Процеси формування креативного технологічного укладу охоплюють феномен кластеризації інновацій в понижувальній та підвищувальній стадіях, взаємопов'язаність технологічних проривів в провідних галузях, новітніх конструктивних матеріалах та інфраструктурному розвитку [23]. Разом з тим, недостатньо вивченими залишаються концептуальні питання становлення й розвитку економічної креативності, яка доповнює інноваційну теорію введенням у процеси утворення контурів такого конструктивного елементу, як продуктивні сили.

Мета статті (постановка завдання). Мета статті – дослідити теоретичні та методологічні напрацювання сучасної економічної школи щодо концепції становлення креативної економіки, доповнити їх власними зауваженнями щодо ролі інтелектуальної та знанневої складових людської праці, формування креативної інфраструктури.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Процеси техніко-економічного розвитку мають місце під час становлення нових технологічних ланцюгів на основі поєднання дотичних технологічних сукупностей, утворюючи при цьому новий технологічний уклад. Підґрунтям становлення нового технологічного укладу є певний науково-технологічний прорив та суттєві зміни продуктивних сил, що уможлиблює запровадження базисних інновацій у фазі домінування попереднього укладу та призводить до суттєвих зсувів у міжнародному поділі праці [20].

Домінування нового технологічного укладу настає після втрати поточним укладом ефективності щодо збільшення норми прибутку. Актуалізація потреб суспільно-економічного зростання зумовлює концентрацію технологічних досліджень в заданих межах невеликої кількості обраних універсальних моделей. Особливістю цього етапу є стрімке зниження

виробничих витрат, ефект якого посилюється з завершенням формування інноваційного контуру. Технологічні ланцюги перебудовуються, новостворена інфраструктура забезпечує підґрунтя для зміни технологічного укладу.

Світова економіка зараз перебуває на початковому етапі зародження шостого технологічного укладу, ядром якого є наукові розробки у галузях наноелектроніки, генної інженерії та системоутворюючий прорив з використанням глобальних інформаційних систем. Потенціал цього розвитку дозволяє очікувати радикальних змін у характері праці та структурі промисловості, вагомим зрушень у розподілі повноважень на світовому ринку. Це надзвичайно підвищує значення креативної складової людського капіталу, яка стає системоутворюючою категорією конкурентоспроможності економіки.

Креативна економіка визначає новітній, інформаційний тип економічного зростання, ключовим фактором якого є знання, що і забезпечує зростання економіки розвинених країн на піку зростання життєвого циклу технологічного укладу. Вартість людських ресурсів збільшується із посиленням інтелектуальної складової, творчим характером праці [11]. Домінування креативних вмінь стає визначальною умовою економічного зростання, необхідність у критично великій кількості спеціалістів з різноспрямованими інтелектуальними можливостями призводить до виникнення зворотної реакції, коли економіка безпосередньо впливає на створення наукових розробок, розвиток когнітивних та креативних здібностей людини [18]. Якісна трансформація використання та дискретність наукових, спрямування ментальних змін населення на безперервне підвищення професіоналізму стають найефективнішим ресурсом конкурентоспроможності економіки.

Концептуальні основи креативної економіки узагальнюються в літературі переважно шляхом емпіричного аналізу рушійних сил економічного розвитку. Категоріальна термінологія концепції описує категорію «знання» (рис. 1) як вирішальний фактор економічного зростання.

Концепція прогресу знань, як джерела економічного зростання, ґрунтується на постулаті Е. Денісона про те, що накопичення знань у галузі виробництва призводить до збільшення обсягів продукції, отриманої в результаті їх застосування та призводить до якісних змін у них [16]. Отож, сутність концепції креативної економіки зводиться до використання знань для створення конкурентоспроможних нових технологій та видів продукції [1]. Вважається, що вона є результатом трансформації моделі інноваційного розвитку (табл. 1), оскільки інноваційність виявляється у здатності генерувати та трансформувати знання в нові продукти, технології, процеси та послуги [15].

У визначенні поняття креативної економіки можна виділити чотири основні підходи. Згідно першого – це комплекс наукомістких галузей, зайнятих виробництвом і обслуговуванням інформаційно-комунікаційного обладнання та мереж. Другий підхід

включає організаційні та інституційні новачі в різних галузях економіки. Третій підхід акцентує увагу на фінансовій складовій і визначає креативну економіку

як фінансову модель господарювання, що базується на використанні інструментарію інформаційно-технологічних інновацій [21].

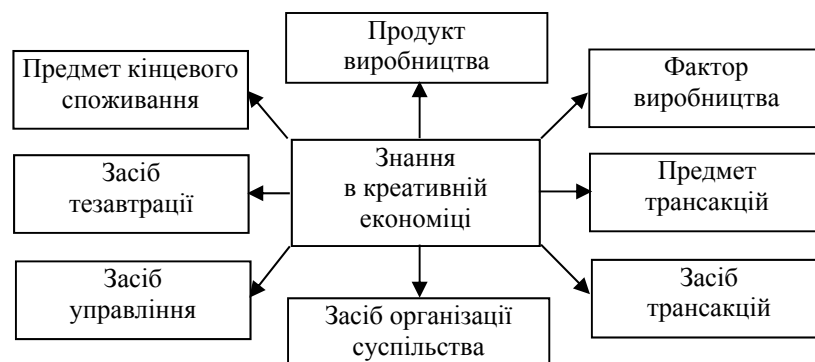

Рис. 1. Основні функції знання в системі креативної економіки [9]

Четвертий підхід, на наш погляд, найбільш повною мірою розкриває сутність поняття креативної економіки як сукупності галузей, що характеризуються перевагою частки людського капіталу над

матеріальними елементами. Технологічна реалізація знань відіграє вирішальну роль, а виробництво знань є основним джерелом економічного зростання.

Таблиця 1

Визначення креативної економіки вченими-економістами (авторський аналіз)

Автор	Сутність поглядів
European Economic and Social Committee [22]	Економіка, що створює, розповсюджує та використовує знання для прискорення власного зростання й підвищення конкурентоспроможності.
Візіренко С. [2]	Господарююча підсистема, за якої ключовими факторами економічного зростання є посилення впливу наукової та інноваційної діяльності, освіти, технологій, які дозволяють генерувати безперервний потік нововведень у виробництво
Воронкова А. [3]	Галузь економіки, в якій відбуваються взаємозалежні процеси набуття (виробництва) знань і їх споживання, пов'язаного з перетворенням знань на економічні цінності
Гєсць В. [6]	Економіка, в якій процеси накопичення та використання знань є домінуючим фактором забезпечення конкурентоспроможності
Гохберг Л. [19]	Економіка, заснована на інтенсивному та ефективному використанні знань.
Дорошенко О. [4]	Економічні відносини, у яких знання є провідним фактором виробництва та невичерпним ресурсом для створення інновацій
Друкер П. [5]	Тип економіки, у якому знання відіграють вирішальну роль та є джерелом зростання економіки
Жарінова А. [7]	Економічна система, у якій сфера виробництва є практичною реалізацією людського інтелекту
Клейнер Г. [8]	Стан економіки країни, за якого: а) знання є повноцінним товаром; б) кожний товар містить унікальні знання; в) знання стає одним з основних факторів виробництва.
Махлуп Ф. [21]	Формування економіки як синтезу ключових сучасних теорій інформаційно-технократичної спрямованості.
Сакайя Т. [24]	Економіка, що перетворюється у систему, яка функціонує на основі створення та обміну знань.
Сахненко О., Максимова М. [12]	Тип економіки, базисом якої виступає національна інноваційна система, що сприяє розвитку виробництва на основі оновлення знань, у результаті чого у складі виробленої продукції зростає частка доданої вартості за рахунок інтелектуальної складової та змінюється характер людської праці на користь творчої та інтелектуальної діяльності
Серенок А. [13]	Економічна модель створення, розповсюдження, використання, динамічного прирощення та оновлення знань для забезпечення зростання економіки
Федулова Л. [14]	Постіндустріальне суспільство на вищому щаблі розвитку, коли інтенсифікується розвиток людського капіталу й сфери послуг.

Попри різницю авторів у визначенні креативної економіки, вони однакові щодо її структурного

наповнення, описуючи його основні компоненти: науково-дослідні та дослідно-конструкторські

інновації; високоінтелектуальний людський капітал; високотехнологічне виробництво; інформаційні технології. Спостерігається конвергенція цих компонентів, оскільки дифузія інформаційних технологій в інші сфери вимагає відповідної професійної підготовки, а для створення нових прикладних можливостей інформаційних технологій необхідні нові наукові знання і механізми їх комерціалізації [15].

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Креативна економіка є новим еволюційним форматом процесу становлення та розвитку світового господарства, за якого економічне зростання та соціальний прогрес досягаються за рахунок

інтелектуальної складової людської праці та постійно поновлюваних знань. Нелінійний характер економічних взаємозв'язків сприяє формуванню відповідної інфраструктури, якою визначаються подальші зміни у процесах матеріального виробництва. Особлива роль в умовах становлення креативної економіки належить системі формування, вдосконалення та реалізації творчих здібностей людини. Власне креативна економіка, як еволюційний формат розвитку світового господарства, здатна забезпечити економічне зростання за рахунок використання постійно поновлюваних знань та інтелектуальної складової людської праці, що й окреслює перспективи подальших досліджень щодо ролі, місця й значення інтелектуального капіталу та ключових аспектів розвитку конкурентних стратегій у постіндустріальному суспільстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бажал, Ю. М. Знаннєва економіка: теорії і державна політика / Ю. М. Бажал // Економіка і прогнозування. – 2003. – № 3. – С. 71-76.
2. Візіренко, С. В. Генезис поняття «Економіка знань» / С. В. Візіренко // Сталий розвиток економіки. – 2012. – № 2(12). – С. 44-49.
3. Воронкова, А. Е. Дослідження підходів до визначення поняття «Економіка знань» / А. Е. Воронкова, М. К. Бабенко // Економіка, менеджмент, підприємництво. – 2011. – № 23(11). – С. 66-74.
4. Дорошенко, О. С. Економіка знань – базис економічного зростання та економічного розвитку країн / О. С. Дорошенко // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2016. – Вип. 17. – Ч. 1, № 18. – С. 27-31.
5. Друкер, П. Ф. Епоха разрыва: ориентиры для нашего меняющегося общества / П. Ф. Друкер; пер. з англ. – М: Вильямс И. Д., 2007. – 336 с.
6. Економіка знань – модернізаційний проект України / За ред. В. М. Гейця, В. П. Семиноженка, Б. Є. Кваснюка. – К.: Фенікс, 2007. – 544 с.
7. Жарінова, А. Г. Теоретико-економічні підходи до визначення феномену інтелектуального капіталу / А. Г. Жарінова // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 1. – С. 5-15.
8. Клейнер, Г. Б. Системная модернизация отечественных предприятий: теоретическое обоснование, мотивы, принципы / Г. Б. Клейнер // Экономика региона. – 2017. – Т. 13, № 1. – С. 13-24.
9. Макаров, В. Л. Микроэкономика знаний / В. Л. Макаров, Г. Б. Клейнер. – Москва: ЗАО «Издательство «Экономика», 2007. – 204 с.
10. Національна парадигма сталого розвитку України / за ред. Б. Є. Патона. – К.: Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку Національної академії наук України», 2012. – 72 с.
11. Салихова, Е. В. Воздействие новых технологических укладов на развитие человеческого капитала: автореф. дис. на соискание науч. степени канд. экон. наук: спец 08.00.01 «Экономическая теория» / Е. В. Салихова. – Саратов, 2012. – 21 с.
12. Сахненко, О. І. Економіка знань та заходи державної підтримки / О. І. Сахненко, М. М. Максимова // Молодий вчений. – 2014. – № 6(2). – С. 28-31.
13. Серенюк, А. О. ІКТ та економіка знань в умовах переходу до інформаційного суспільства / А. О. Серенюк // Теорія та практика державного управління. – 2012. – Вип. 3. – С. 130-138.
14. Федулова, Л. І. Концептуальні засади формування інноваційної системи підприємств / Л. І. Федулова // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 10. – С. 195-205.
15. Федулова, Л. І. Особливості економіки знань на сучасній фазі розвитку суспільства: теорія і практика розбудови в Україні / Л. І. Федулова, Т. М. Корнєєва // Економіка та управління національним господарством. – 2010. – № 4 (106). – С. 73-86.
16. Denison, E. F. The Sources of economic growth in the united states and the alternatives before us. / E. F. Denison. – New York: Committee for Economic Development, 1962. – 297 p.
17. Dosi, G. Technological paradigms and technological trajectories. A suggested interpretation of the determinants and directions of technical change / G. Dosi // Research Policy. – 1982. – Vol. 11(3). – P. 147-162.
18. Dosi, G. Statistical regularities in the evolution of industries: a guide through some evidence and challenges for the theory / G. Dosi // LEM working paper series. – 2005. – № 17. – 34 p.
19. Gokhberg, L. Science, Technology and Innovation Policy for the Future – Potentials and Limits of Foresight Studies / L. Gokhberg, D. Meissner, A. Sokolov. – Heidelberg – New York – Dordrecht – London: Springer, 2013. – 292 p.
20. Hyoun-joo, L. Technology clustering based on evolutionary patterns: The case of information and

communications technologies / L. Hyoun-joo, L. Sungjoo, Y. Byungun // *Technological Forecasting and Social Change*. – 2011. – Vol. 78(6). – P. 953-967.

21. Machlup, F. The production and distribution of knowledge in the United States. / F. Machlup. – New Jersey (USA): Princeton university press, 1973. – 436 p.

22. New measures for development-oriented governance and implementation – evaluation of the European Structural and Investment Funds and ensuing recommendations EESC. – Brussel (Belgique): Opinion of the European Economic and Social Committee on 2016. – 99 p.

23. Pei-Chun, L. Quantitative mapping of patented technology – The case of electrical conducting polymer nanocomposite / L. Pei-Chun, S. Hsin-Ning, W. Feng-Shang // *Technological Forecasting and Social Change*. – 2010. – Vol. 77(3). – P. 466-478.

24. Sakaiya, T. Knowledge-Value Revolution, or A History of the Future / T. Sakaiya. – N.-Y.: Kodansha America Ltd, 1991. – 379 p.

25. Schumpeter, J. A. Theorie der wirtschaftlichen Entwicklung / J. A. Schumpeter. – Berlin: Duncker & Humblot GmbH, 2006. – 548 p.

REFERENCES

1. Bazhal, Yu. M. (2003). Knowledge Economy: Theory and State Politics. *Ekonomika i prohozuvannia*, 3, 71-76.

2. Vizirenko, S. V. (2012). Genesis of the notion «Knowledge Economy». *Stalyy rozvytok ekonomiky*, 2(12), 44-49.

3. Voronkova, A. E., Babenko, M. K. (2011). Research of approaches to the definition of «Knowledge economy». *Ekonomika, menedzhment, pidpryemnytstvo*, 23(11), 66-74.

4. Doroshenko, O. S. (2016). Knowledge Economy – a Basis for Economic Growth and Economic Development of the Countries. *Naukovy visnyk Kherson's'koho derzhavnoho universytetu*, 18, 27-31.

5. Druker, P. F. (2007). The Age of Discontinuity: Guidelines to Our Changing Society. Moscow: Williams Publishing House (In Russian).

6. Geitsa, V. M., Seminozhenka, V. P., Kvasnyuk, B. E. (2007). Economics of knowledge – modernization project of Ukraine. Kyi'v: Feniks.

7. Zharinova, A. H. (2011). Theoretical and economic approaches to the definition of the phenomenon of intellectual capital. *Aktualni problemy ekonomiky*, 1, 5-15.

8. Kleyner, G. B. (2017). System modernization of domestic enterprises: theoretical justification, motives, principles. *Ekonomika regiona*, 13 (1), 13-24.

9. Makarov, V. L., Kleyner, G. B. (2007). Microeconomics of knowledge. Moskva: ZAO «Izdatelstvo «Ekonomika» (In Russian).

10. National Paradigm of Sustainable Development of Ukraine (2012). Kyiv: Derzhavna ustanova «Instytut ekonomiky pryrodokorystuvannya ta staloho rozvytku Natsionalnoyi akademiyi nauk Ukrainy».

11. Salikhova, Ye. V. (2012). Influence of new technological ways on the development of human capital (Unpublished doctoral dissertation). Saratov.

12. Sakhnenko, O. I., Maksymova, M. M. (2014). Economics of knowledge and measures of state support. *Molodyy vchenyy*, 6(2), 28-31.

13. Serenok, A. O. (2012). ICT and knowledge economy in the transition to the information society. *Teoriya ta praktyka derzhavnoho upravlinnya*, 3, 130-138.

14. Fedulova, L. I. (2014). Conceptual principles of forming an innovation system of enterprises. *Aktualni problemy ekonomiky*, 10, 195-205.

15. Fedulova, L. I., Kornieieva, T. M. (2010). Features of the knowledge economy at the modern stage of society development: the theory and practice of building in Ukraine. *Ekonomika ta upravlinnia natsionalnym hospodarstvom*, 4 (106), 73-86.

16. Denison, E. F. (1962). The Sources of economic growth in the united states and the alternatives before us. New York: Committee for Economic Development.

17. Dosi, G. (1982). Technological paradigms and technological trajectories. A suggested interpretation of the determinants and directions of technical change. *Research Policy*, 11(3), 147-162.

18. Dosi, G. (2005). Statistical regularities in the evolution of industries: a guide through some evidence and challenges for the theory. *LEM working paper series*, 17, 34.

19. Gokhberg, L., Meissner, D., Sokolov A. (2013). Science, Technology and Innovation Policy for the Future – Potentials and Limits of Foresight Studies. – Heidelberg – New York – Dordrecht – London: Springer.

20. Hyoun-joo, L., Sungjoo, L., Byungun, Y. (2011). Technology clustering based on evolutionary patterns: The case of information and communications technologies. *Technological Forecasting and Social Change*, 78(6), 953-967.

21. Machlup, F. (1973). The production and distribution of knowledge in the United States. New Jersey (USA): Princeton university press.

22. New measures for development-oriented governance and implementation – evaluation of the European Structural and Investment Funds and ensuing recommendations EESC (2016). Brussel (Belgique): Opinion of the European Economic and Social Committee on 2016.

23. Pei-Chun, L., Hsin-Ning, S., Feng-Shang, W. (2010). Quantitative mapping of patented technology – The case of electrical conducting polymer nanocomposite. *Technological Forecasting and Social Change*, 77(3), 466-478.
24. Sakaiya, T. (1991). *Knowledge-Value Revolution, or A History of the Future*. N.-Y.: Kodansha America Ltd.
25. Schumpeter, J. A. (2006). *Theorie der wirtschaftlichen Entwicklung*. Berlin: Duncker & Humblot GmbH.

Свидрук Ирэна Игоревна. КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ СТАНОВЛЕНИЯ КРЕАТИВНОЙ ЭКОНОМИКИ

Актуальность темы исследования обусловлена проблемами исследования конкурентоспособности в постиндустриальном обществе, которые напрямую зависят от скорости адаптации креативного потенциала страны с потребностями мировой экономики. Целью статьи является исследование теоретических и методологических наработок современной экономической школы по концепции становления креативной экономики, дополнения их собственными замечаниями о роли интеллектуальной и знаниевой составляющих человеческого труда и особенностей формирования креативной инфраструктуры. На основе использования методов экономико-аналитического анализа, исследованы процессы формирования креативного технологического уклада, охватывающие феномен кластеризации инноваций в понижающей и повышающей стадиях, а также взаимосвязь технологических прорывов в ведущих отраслях, новейших конструктивных материалах, непроизводственном потреблении и инфраструктурном развитии. С использованием контент-анализа осуществлено обобщение взглядов ученых на сущность концепции, определения креативной экономики. Определены основные функции знания в системе креативной экономики. Показано, что сущность концепции креативной экономики заключается в использовании знаний для создания конкурентоспособных на мировых рынках новых технологий и видов продукции. Структурное наполнение креативной экономики составляют четыре основных компонента: 1) научно-исследовательские и опытно-конструкторские работы, инновации; 2) образовательные программы, способствующие формированию высокоинтеллектуального человеческого капитала; 3) высокотехнологичное производство; 4) информационные и компьютерные технологии. Научная новизна исследования состоит в систематизации научных разработок отечественных и зарубежных ученых в области креативной экономики. В частности, предложено собственное определение креативной экономики – это новый эволюционный формат процесса становления и развития мирового хозяйства, при котором экономический рост и социальный прогресс достигается за счет интеллектуальной составляющей человеческого труда и постоянно возобновляемых знаний. Нелинейный характер экономических взаимосвязей способствует формированию соответствующей инфраструктуры, которой определяются дальнейшие изменения в процессах материального производства. Собственно, креативная экономика, как эволюционный формат развития мирового хозяйства, способна обеспечить экономический рост за счет использования постоянно возобновляемых знаний и интеллектуальной составляющей человеческого труда.

Ключевые слова: высокотехнологичное производство, знания, инновации, креативность, человеческий потенциал, технологический уклад.

Svydruk Irena I. CONCEPTUAL FOUNDATIONS OF THE FORMATION OF A CREATIVE ECONOMY

The relevance of the research topic is due to the challenges of achieving competitiveness in a post-industrial society, which directly depends on the speed of adaptation of the country's creative potential to the needs of the world economy. The purpose of the article is to study theoretical and methodological developments of the modern economic school concerning the concept of formation of a creative economy, supplementing their own observations on the role of the intellectual and knowledge components of human labour and the peculiarities of the formation of creative infrastructure. On the basis of the use of methods of economical-analytical analysis, the processes of formation of the creative technological structure, covering the phenomenon of clustering of innovations in the lowering and upgrading stages, as well as the interconnectedness of technological breakthroughs in the leading industries, the latest constructive materials, non-productive consumption and infrastructure development have been researched. Using content analysis, a synthesis of the views of scholars on the essence of the concept has been done, the definition of a creative economy has been given. The basic functions of knowledge in the system of creative economy have been outlined. It has been shown that the essence of the concept of a creative economy lies in the use of knowledge for the creation of new technologies and products that are competitive in the world. The structural content of the creative economy consists of four main components: 1) research and development, innovation; 2) educational programs that contribute to the formation of highly intellectual capital; 3) high-tech production; 4) information and computer technologies. The scientific novelty of the research is to systematize the scientific achievements of domestic and foreign scientists in the field of creative economy. In particular, the proposed self-determination of the creative economy is a new evolutionary format of the process of formation and development of the world economy, in which economic growth and social progress are achieved at the expense of the intellectual component of human labor and constantly updated knowledge. The non-linear nature of economic interconnections contributes to the formation of an appropriate infrastructure, which determines further changes in the processes of material production. Actually, the creative economy, as an evolutionary format for the development of the world economy, can provide economic growth through the use of constantly updated knowledge and the intellectual component of human labor.

Key words: high-tech production, knowledge, innovations, creativity, human potential, technological way.

Одержано 11.10.2017 р.